

SVET MESTNE KNJIŽNICE IN ČITALNICE IDRİJA
Ulica sv. Barbare 4-5
5280 Idrija

Datum: 22.10.2020
Številka: 130/2020

OBČINA CERKNO	
Projekat:	27-10-2020
Vredniti:	Priloga
Št. zadeve:	

OBČINA CERKNO
Občinski svet
Bevkova ulica 9
5282 CERKNO

Zadeva: Mnenje k imenovanju direktorja zavoda Mestne knjižnice in čitalnice Idrija

Na osnovi 9. člena Odloka o ustanovitvi javnega zavoda Mestna knjižnica in čitalnica Idrija (v nadaljnjem besedilu MKČI) (Uradni list RS, št. 24/09) vloga Svet MKČI prošnja za izdajo mnenja k imenovanju direktorja knjižnice.

Svet MKČI je na 15. seji, 1. septembra 2020 sprejel sklep o razpisu prostega delovnega mesta direktorja knjižnice. Razpis je bil objavljen 4. septembra 2020 v Primorskih novicah, na spletni strani Zavoda za zaposlovanje RS, na spletni strani Mestne knjižnice in čitalnice Idrija in na Radiu Odmev. Na razpisano delovno mesto je prispela ena vloga, prijavila se je Nada Božić Eržen, dosedanja vršilka dolžnosti direktorice. Svet MKČI je na 16. seji, 21. septembra pregledal prispelo vlogo in ugotovil, da kandidatka izpolnjuje razpisne pogoje in s šestimi glasovi za podprl kandidaturo Nade Božić Eržen.

Strokovni delavci knjižnice so na tajnem glasovanju z osmimi glasovi za podprli kandidaturo Nade Božić Eržen.

V pregled vam pošiljamo še kopijo prijave.

Predsednica sveta MKČI
Lidija Kleindienst, prof.

PRILOGE:

1. Kopija vloge ge. Nade Božić Eržen

Nada Božić Eržen
Bevkova ulica 14
5282 Cerčno

Datum: 10. 9. 2020

Svet javnega zavoda Mestna knjižnica in čitalnica Idrija
Ulica sv. Barbare 4-5
5280 Idrija

PRIJAVA NA RAZPIS ZA DIREKTORJA JAVNEGA ZAVODA MESTNA KNJIŽNICA IN ČITALNICA IDRİJA

Nada Božić Eržen, rojena 15. maja 1963, Požega, Republika Hrvaška, stanujoča Bevkova ulica 14, 5282 Cerčno, vlagam prijavo za delovno mesto direktorja javnega zavoda Mestna knjižnica in čitalnica Idrija, ulica sv. Barbare 4-5, 5280 Idrija.

V Idrijo sem prišla leta 2001 na povabilo tedanje direktorice Anice Božić na razgovor za prosto delovno mesto bibliotekarja. Od takrat dalje sem zaposlena v Mestni knjižnici in čitalnici Idrija. Moje delo bibliotekarja je obsegalo: informacije in izposajo gradiva, ure pravljič, pripravo in vodenje raznih dogodkov, pripravo besedil za javno obveščanje o dogodkih, pri katerih sem sodelovala, opremo novega gradiva, popravilo poškodovanega gradiva, skrb za arhiv. Bila sem vodja oddelka v Spodnji Idriji, član inventurne in odpisne komisije, že tretje leto vodim bralno-ustvarjalni krožek v Knjižnici Spodnja Idrija, več kot deset let pa s kolegico Jelko Bezeljak izvajava projekt sodelovanja z Domom upokojencev na Marofu. Nekaj let sem bila vodja izposoje v enoti Idrija, pooblaščen osebica za varstvo osebnih podatkov, skrbela sem za protikorupcijske ukrepe, dva mandata sem bila član disciplinske komisije v DBP in en mandat član častnega razsodišča ZBDS. Trenutno opravljam delo vršilca dolžnosti direktorja, funkcijo sem nastopila 13. januarja 2020.

Izobraževanje sem zaključila v Republiki Hrvaški, najprej gimnazijo pedagoške usmeritve v Slavonski Požegi, potem pa študij južnoslovanskih jezikov in književnosti na filozofski fakulteti Univerze v Zagrebu in na Reki. Takrat sem živela v Ilirski Bistrici. Diplomsko mi je nostrificirala Filozofska fakulteta Univerze v Ljubljani. Moja poklicna pot se je zaradi situacije takoj po osamosvojitvi Slovenije začela z zaposlitvami za določen čas. Na tem mestu lahko rečem, da sem imela izredno srečo, ker sem bila v stiku z različnimi ljudmi, v različnih ustanovah in sem se ogromno naučila.

Moja poklicna pot je bila že od mladih let usmerjena v vzgojo in izobraževanje otrok, mladostnikov in odraslih. Zato sem prva dela iskala predvsem na šolah. Po nasvetu moje poklicne svetovalke na Zavodu za zaposlovanje v Ilirski Bistrici, sem se

usmerila v knjižničarstvo ter na ta način pridobila uporaben poklic v domačem kraju. Takrat sem opravila bibliotekarski izpit. Opravila sem tudi izpit za sodnega tolmača za hrvaški jezik na Ministrstvu za pravosodje Republike Slovenije; to delo sem opravljala dvajset let – do leta 2017, ko sem podala izjavo, da ne bom več sodni tolmač in Ministrstvu vrnila štamčiljko. Prevajalsko delo za sodišča in posameznike mi je, glede na naravo stvari, prineslo širok vpogled v življenje.

Moje prvo delo je bilo v šolski knjižnici Osnovne šole Dragotina Ketteja v Ilirski Bistrici. Za isto šolo sem delala še enkrat – naredila listkovni katalog knjižnice, potem pa v sklopu javnih del skrbela za izobraževanje in vzgojo begunskih otrok, za kar sem od Ambasade Bosne in Hercegovine dobila priznanje. Od leta 1997 do prihoda v Idrijo sem delala v Izoli. Najprej kot vzgojiteljica na Srednji gostinski in turistični šoli v Izoli, potem na Osnovni šoli Prade v šolski knjižnici ter za Center za socialno delo Izola, kjer sem skrbela za učno pomoč na domu otrokom od četrtega do osmega razreda Osnovne šole Vojke Šmuc v Izoli.

PROGRAM DELA ZAVODA ZA OBDOBJE 2020-2025

Cilj mojega programa dela v mandatnem obdobju je nadaljevanje dela knjižnice v skladu z vizijo razvoja, ki je objavljena na naši spletni strani.

V prvi vrsti bom največjo pozornost posvetila odnosom in delu znotraj kolektiva. Menim, da sem kot človek dovolj dozorela, da imam veliko življenjskih ter delovnih izkušenj, da lahko na pozitiven/konstruktiven način delujem na kolege v knjižnici pri uresničevanju naših skupnih ciljev. Na tem mestu bi poudarila pomen komunikacije med zaposlenimi. Knjižnica mi je življenjski koncept, predvsem duhovna ter intelektualna razsežnost.

Rada bi videla, da se razvijamo, rastemo, se notranje bogatimo, sprejemamo nove izzive, smo tolerantni do drugačnosti, različnosti, kar vključujemo v vsakdanje aktivnosti, z zavedanjem, da dobro opravljeno delo neti iskre spoznanja v mnogih ljudeh.

Natančno bom spremljala delo zaposlenih, njihovo kontinuirano izobraževanje, izpopolnjevanje, napredovanje in se zavzemala za ustrezno nagrajevanje. Zaposleni v knjižnici so strokovno usposobljeni, imajo pa tudi skrite talente, ki bi lahko prispevali k širitvi dejavnosti, prepoznavnosti ter ugledu naše knjižnice.

Moj primarni cilj je zadovoljstvo zaposlenih pri opravljanju del in nalog, kar se bo odrazilo tudi pri delu z uporabniki – dolgoročno gledano bo to prineslo večji obisk knjižnice, več izposojenega gradiva, tesnejšo povezanost knjižnice s skupnostjo, večjo obiskanost prireditelj in dogodkov. V kolikor bi bil dosežen ta cilj, bi bilo smiselno razmišljati (kar je tudi želja mnogih uporabnikov) o daljšem obratovalnem času knjižnice.

Rada bi posodobila prireditveni prostor v pritličju knjižnice, ga odprla za druženje, delavnice, branje, predstavitev zanimivih projektov, igralnico za otroke dnevno v dopoldanskem času. Izvedba dejavnosti v tej »dnevni sobi« bi zahtevala povezovanje z zunanjimi izvajalci (srednješolci, študenti, brezposelni, upokojenci ...) pri čemer bi bilo zlasti zaželeno sodelovanje z Mladinskim centrom Idrija, Zavodom za zaposlovanje, Društvom upokojencev ter ostalimi društvi na našem področju, npr. turističnim, muzejskim, likovnim, literarnim, klekljarskim .. V skladu s finančnimi možnostmi in programi občine bi se oprli na javna dela. Zavzemala se bom za popularizacijo prostovoljstva v povezavi z dejavnostjo knjižnice.

Alternativno bi ta prostor uredili kot časopisno čitalnico, referenčno točko oziroma internet cafe.

V enoti Idrija bo nujna posodobitev zaščite gradiva in izposoje s knjigomatom, ker je sedanja rešitev že močno zastarela, oprema pa izrabljena. Nujen bo prehod na sodobnejši sistem zaščite z RFID, v okviru te posodobitve pa bi bilo smiselno omogočiti 24-urno vračanje izposojenega gradiva.

Zavzemala se bom za čimprejšnjo uresničitev načrtov za lažjo dostopnost knjižnice za mobilno ovirane osebe oz. invalide (dvigalo).

Knjižnica je celota in ob načrtih za prihodnost je potrebno posvetiti pozornost enakomernemu razvoju vseh enot. Enote v Cerknem, Spodnji Idriji in Črnem Vrhu so prostorsko na robu zmogljivosti (kar seveda velja tudi za idrijsko knjižnico), za morebitno širjenje pa bo potrebno najti skupno besedo s financerjema.

Vsekakor bo potrebno razmišljati o sistemsko urejeni medoddelčni izposoji, za kar bi potrebovali lastni prevoz. Ob tem bi lahko sistemsko uredili tudi dostavo gradiva na dom za starejše, bolne in invalide.

Ob premišljevanju o razvoju in delovanju enot knjižnice sem prišla do spoznanja, da samo dobra povezanost z lokalno skupnostjo prinaša dobre rezultate. Nova priporočila in standardi za delo knjižnic predvidevajo tesnejše povezovanje z lokalnimi skupnostmi ter odzivnost knjižnic na želje le-teh.

Kot primer bom navedla sodelovanje krajevne knjižnice Spodnja Idrija z Milko Walland in njeno nečakinjo Tanjo Vidmar, ki sta omogočili izvedbo pravljice Peter Klepec (v okviru Dnevov evropske kulturne dediščine) na domačiji v Trneh. Podobno bi bilo mogoče take dogodke izpeljati npr. v Mejci, ali, kot smo že naredili v parku Mladinskega centra Idrija, ko je pravljico poslušalo več kot 60 otrok in staršev.

Drugi primer je delovanje bralno-ustvarjalnega krožka v Spodnji Idriji, s kar nekaj prebranimi knjigami, štirimi razstavami v izložbi knjižnice Spodnja Idrija ter večerom, posvečenem Ivanu Mohoriču.

Letos smo v okviru krožka, kljub epidemiji, izpeljali dva literarna večera – z Ireno Hvala smo se pogovarjali o njeni knjigi kratkih zgodb Bliskar ter s Snežano Brumec o biografskem romanu Eden izmed nas. Brumčeva je predstavila svojo knjigo na terasi bivše gostilne Pri Bedajncu v okviru projekta Beletrinini trubadurji. Moram povedati,

da nam je ta Beletrinin projekt polepšal poletje. Imeli smo še dva gosta – Marka Radmiloviča na terasi Mladinskega centra Idrija ter Bronjo Žakelj na terasi Hotela Cerčno. Tretji primer pa je zdaj že več kot desetletno sodelovanje z Domom upokojencev na Marofu.

Kot potrebna vidim tudi redna srečanja/sestanke s šolskimi, srednješolskimi knjižničarji, vzgojiteljicami iz vrtca ter zainteresiranimi učitelji, profesorji zaradi boljšega pretoka informacij med ustanovami in zaradi boljše koordinacije pri uresničevanju skupnih ciljev.

V sklopu knjižnice že nekaj let uspešno deluje Filmsko gledališče, ki s filmskimi projekcijami, gledališkimi predstavami, predavanji in drugimi dogodki dobro dopolnjuje siceršnjo kulturno ponudbo knjižnice. Z določenimi posodobitvami prostorov in opreme bi lahko v naslednjih letih izboljšali uporabniško izkušnjo obiskovalcev.

Galerijsko dejavnost bi bilo mogoče, za kar že obstaja ideja, razširiti še na Galerijo sv. Barbare (možnost javnih prireditev zlasti v poletnem času), s čimer bi se tovrstna ponudba še dodatno obogatila, še zlasti v kolikor bi razstave dopolnili z delavnicami, predavanji in organiziranimi obiski.

Širjenje dejavnosti knjižnice izven okvira siceršnje osnovne dejavnosti, nadgrajevanje z inovativnimi oblikami dela z uporabniki in tesnejše sodelovanje z lokalnimi okolji pa bo zahtevalo še kakšno dodatno zaposlitev.

Uspešnost delovanja zavoda, uresničevanje načrtanih ciljev in doseganje ali celo njihovo preseganje pa ni odvisno zgolj od vodje temveč v proporcionalni meri tudi od predanega dela vseh zaposlenih pri udeležanju poslanstva knjižnice.

Moja velika želja je, kar po malem že uresničujem s svojim siceršnjim delom, da knjižnica postane podaljšek dnevnice, kjer je vsak obiskovalec zaželen, se počuti sprejetega, ve, da bomo prisluhnili njegovim željam in se maksimalno potrudili za njihovo izpolnitev. Veliko je naših uporabnikov, posebej starejših, ki poleg gradiva potrebujejo tudi posluš, pogovor, razumevanje, sočutje ...

Že kmalu po nastopu dela v. d. direktorice smo bili soočeni z epidemijo koronavirusa, kar je pomenilo velik organizacijski izziv tako zame kot za zaposlene. Ob zaprtju knjižnice smo morali popolnoma spremeniti delovni proces. Glede na to, da knjižnica ni bila dostopna za obiskovalce, smo, upoštevaje razmere, v največji možni meri, po priporočilih NIJZ in knjižničarske stroke, organizirali izposojlo, s tem da se je komunikacija z uporabniki skoraj v celoti preselila na splet. Obenem smo morali do ponovnega odprtja knjižnic zagotoviti tudi zaščitne pregrade na izposojevalnih pultih in osebna zaščitna sredstva za zaposlene.

V tem času sem poskušala čimbolj pozitivno delovati na zaposlene, saj menim, da dobri odnosi med zaposlenimi v mnogočem prispevajo k ustvarjalnosti celotnega kolektiva.

Z delavkami, ki so se zaradi družinskih okoliščin odločile za skrajšani delovni čas sem v obojestransko zadovoljstvo pravno uredila razmerja, tako da v tem segmentu ni več težav.

Na letnih razgovorih z zaposlenimi sem predvsem iskala pozitivne lastnosti vsakega posameznika in jih z ocenami želela spodbuditi za nadaljnje delo in strokovno izpopolnjevanje.

Verjamem, da je ta način prava pot izvajanja našega poslanstva in uresničevanja načela odličnosti.

Nada Božić Eržen

PRILOGE:

- diploma Pedagoške fakultete na Reki
- klavzula o nostrifikaciji
- prevod diplome v slovenski jezik
- potrdilo o državljanstvu Republike Slovenije
- potrdilo o strokovnem izpitu
- kopija delovne knjižice